

Ένας αληθινά φωτεινός Άγιος.

Γράφει η Σοφία Μπεκρή.

Άγιοι.

Η Εκκλησία μας τιμάει στις 27 Αυγούστου την μνήμη ενός φωτεινού Αγίου, όπως φανερώνει και το όνομά του, του Αγίου Φανουρίου, για τον βίο και την πολιτεία του οποίου δεν γνωρίζουμε πολλά, ούτε πότε ακριβώς έζησε.

Ο λαός περιβάλλει τον Άγιο με ιδιαίτερη αγάπη και τιμή. Οι ευλαβείς μάλιστα χριστιανοί προσφέρουν, κατά την εορτή του, αλλά και σε άλλες ημέρες, κατά τον υπόλοιπο χρόνο, την παραδοσιακή φανουρόπιττα, είτε για να τους φανερώσει ο Άγιος κάποιο χαμένο αντικείμενο είτε για να φανερώσει την υγεία σε κάποιον ασθενή είτε, κατά κάποια άλλη παράδοση, «για να συγχωρηθεί η μητέρα του Αγίου».

Είναι γεγονός πως εμείς οι χριστιανοί αισθανόμαστε την ανάγκη να μεταφέρουμε τα αιτήματά μας όχι μόνον στον Άγιο Φανούριο αλλά και σε όλους τους Αγίους, προσδοκώντας από αυτούς την ταχύτερη και με τον πλέον πρόσφορο τρόπο ικανοποίησή των. Έχουμε, όμως, αναρωτηθεί κατά πόσον εμείς προσπαθούμε να ανταποκριθούμε στα δικά των αιτήματα;

Αλήθεια, τι ζητούν οι Άγιοι από εμάς; Ασφαλώς τα αιτήματά των δεν αποβλέπουν στην ικανοποίηση του εαυτού των αλλά εναρμονίζονται πλήρως με το θέλημα του Κυρίου «ίνα σωφρόνως, δικαίως και ευσεβώς ζήσωμεν» (Τιτ. 2:12), για να εύρωμε την σωτηρία, αφού ο Κύριος επιδιώκει «πάντας ανθρώπους σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Α΄ Τιμ. 2:4). Αλλά, για να επιτύχωμε την σωτηρία μας, χρειάζεται ασφαλώς να μιμηθούμε τους Αγίους στον τρόπο ζωής και πολιτείας των. Όπως λέει και ο Χρυσόστομος στον λόγο του «εις Μάρτυρας» (PG 52, 663): «Μνήμη μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος», το οποίο αποτελεί και την μεγαλύτερη τιμή στο πρόσωπό των και το καλύτερο δώρο στην εορτή των.

Ακόμη και η εικονογράφηση του Αγίου αποτελεί ένα μήνυμα για εμάς που τον τιμάμε. Άλλοτε ο Άγιος απεικονίζεται σε μια σειρά σκηνών από το μαρτύριό του και άλλοτε εμφανίζεται να κρατάει ένα αναμμένο κερι (μια λαμπάδα) ή μια λαμπάδα και έναν σταυρό. Όπως και να 'χει, ο συμβολισμός της λαμπάδος και του σταυρού είναι κοινός. Όπως ο σταυρός ενώνει τον άνθρωπο με τον Θεό (κάθετο δοκάρι) και τους ανθρώπους μεταξύ των στο όνομα του Θεού (οριζόντιο δοκάρι), έτσι και το φως διαχέεται προς τα πάνω και προς τα πλάγια, σχηματίζοντας έναν κυκλωτικό σταυρό, καθ' ότι η διάχυσή του γίνεται κατά δεσμίδες.

Το μήνυμα, λοιπόν, είναι σαφές: Ο Άγιος μας καλεί να γίνωμε αναμμένες λαμπάδες ή ζωντανά φώτα, να συντηρούμε δηλαδή το ζώπυρον της πίστεως με την ευλάβειά μας, να διάγωμε, όμως, συγχρόνως, ηθικό βίο και ενάρετη και φιλάδελφη πολιτεία, με έργα ειρήνης, αγάπης και δικαιοσύνης, έργα δηλαδή αληθινής μετανοίας.

Εάν αντιθέτως, βλασφημούμε τον Κύριο και τα έργα μας είναι έργα μίσους, πλάνης και αδικίας, τότε, αδελφοί μου, όσες φανουρόπιπτες και εάν φτιάξωμε, και όσο νόστιμες και περιποιημένες και εάν είναι, έχομε αποτύχει στην ουσία, να γίνωμε δηλ. και εμείς «υιοί φωτός». Πώς θα ενεργήση ο Κύριος δια του Αγίου, κατά το σύνηθες υμνογραφικό «δόξα τω ενεργούντι δια σου...», εάν εμείς δεν ακούμε τον λόγο Του «υμείς εστέ το φως του κόσμου», και δεν εφαρμόζωμε την προτροπή Του «ούτω λαμψάτω το φως ημών έμπροσθεν των ανθρώπων, όπως αν ίδωσιν υμών τα καλά έργα και δοξάσωσιν τον πατέρα υμών τον εν τοις ουρανοίς» (Ματθ. 5:14-16); Εάν δεν προσέξωμε οι ίδιοι να είμαστε πάντοτε ενωμένοι με την πηγή

του φωτός, τον αγαθοποιό Κύριό μας, ώστε να παραμένωμε φωτεινοί, «το φως το εν ημίν» θα μετατραπή σε σκότος και τότε «το σκότος πόσον;»

Ας δεηθούμε, λοιπόν, και εφέτος, στον αγαπημένο μας Άγιο Φανούριο, να πρεσβεύη στον Κύριό μας και Θεό μας όχι μόνον να μας φανερώνη ο τι επιθυμούμε, αλλά να μας φωτίζη και να μας ενδυναμώνη, ώστε να γίνωμε και μεις λαμπάδες φωτός και αληθινά σταυρικοί άνθρωποι, ώστε να αξιωθούμε να αντικρύσωμε και το αναστάσιμο φως της αιωνίου βασιλείας Του. Γένοιτο! Χρόνια Πολλά!

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>